

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Kraków, miasto kopców

czas trwania: 4 godziny, typ: samochodowa, liczba miejsc: 5, stopień
trudności: bardzo łatwa

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Kraków jest miastem nietypowych pomników - kopców. W VIII w. powstały tu dwa pierwsze kopce, o których wiemy. Jeden z nich znajdował się w dawnej wsi Mogiła. To kopiec Wandy, władczyni, która nie chciała wyjść za mąż za Niemca. Obrażony władca wywołał wojnę. Wygrała ją Wanda, ale po tym wydarzeniu nie chcąc narażać swoich poddanych na kolejne cierpienia, rzuciła się w nurty Wisły. Ciało jej wypłynęło nieopodal Krakowa i tam usypano jej grób. Wokół wkrótce powstała miejscowość, którą nazwano Mogiła. Dziś jej tereny należą do Krakowa i znajdują się w granicach dzielnicy Nowa Huta.

Proponuje teraz przejazd do kolejnego kopca, poświęconego założycielowi miasta Krakowi. Ten swoisty pomnik nazywany bywa kopcem Krakusa. Wznosi się on na wzgórzu Lassoty na krakowskich Krzemionkach. Droga rokadową wybudowaną przez Austriaków w czasie zaborów, kiedy Kraków był twierdzą (Kopiec otoczony był zabudowaniami fortu Krakus) wchodzimy na wzgórze, potem na kopiec i stąd możemy podziwiać przepiękny widok Krakowa.

Jedziemy w kierunku Salwatora. Tam możemy spacerkiem przejść pod Kopiec Kościuszki. Usypany w XIX w. przez mieszkańców Krakowa i nie tylko, zawiera w sobie ziemię z pól bitewnych, które stoczono w czasie Insurekcji Kościuszkowskiej. W okolicy możemy zobaczyć pustelnię błogosławionej Bronisławy i zabudowania fortu Kościuszkę. Potem możemy przejść się przez Sikornik w kierunku Lasu Wolskiego, możemy też dojechać pod ZOO i stamtąd ruszamy do Kopca Legionistów i Marszałka Piłsudskiego. Jest to najwyższy kopiec otoczony lasem, także i stąd roztacza się piękny widok na okolicę. No i ostatni nasz kopiec poświęcony wielkiej postaci Jana Pawła II, maleńki usypany na terenie Seminarium Zmartwychwstańców - przypomina nam o tym wielkim człowieku.

Program wycieczki

Kraków Kopiec Wandy

Kopiec Wandy został usypany w VII w. Poświęcony Wandzie, która wzbraniała się zamążpójścia za Niemca. Ma 14 metrów wys. i ok. 50 metrów średnicy u podstawy. Na jego szczycie znajduje się kamienny biały orzeł zaprojektowany przez Jana Matejkę, zastąpił on drewniany krzyż, który podczas prac zabezpieczających w latach 80 XIX w. został usunięty.

50°04'13"N 20°04'05"E | na mapie:A

Kraków Rękawka u Kraka

Jedną z najciekawszych imprez historycznych odbywających się cyklicznie w Krakowie jest święto Rękawki, organizowane co roku we wtorek po Wielkanocy przez Drużynę Wojów Wiślańskich KRAK i Dom Kultury "Podgórze". Uważa się, że święto to obchodzone jest dla upamiętnienia stypy urządzonej po usypaniu kopca Kraka, na który ludność Krakowa nosiła ziemię w rękawach. W zamierzonych czasach na kopcach sadzono gaje dla dusz powracających na ziemię w postaci ptaków, aby miały gdzie odpocząć. Czające się w pobliżu złe duchy i demony odpędzano, organizując igrzyska wojów oraz tocząc po zboczu ofiary w postaci pieniędzy i pożywienia. Wzgórze oświetlał również święty płomień mający moc oczyszczającą.

Każda Rękawka rozpoczyna się odtworzeniem ceremonii. Atrakcji jest całe mnóstwo. Pod krakowski kopiec Kraka zjeżdżają "średniowieczni" rzemieślnicy oraz bractwa wojów i rycerzy z całego kraju. Wspólnie biesiadują, uczestniczą w wiecach, zawodach łuczniczych, potyczkach na miecze oraz targach. Można tu spotkać spacerujących wojów odzianych w kolczugi i ciężkie zbroje, wiedźmy przepowiadające przyszłość oraz Wiślanki ubrane w starodawne suknie. Są też odtwarzane tradycyjne obrzędy

wiosenne, takie jak topienie marzanny, oraz przedstawiane słowiańskie mity. To wspaniała okazja, szczególnie dla dzieci, by bliżej poznać kulturę i historię średniowiecznej Małopolski oraz jej mieszkańców - Wiślan. Święto Rękawki z roku na rok cieszy się coraz większą popularnością wśród mieszkańców Krakowa i turystów, budzi też zainteresowanie ogólnopolskich mediów.

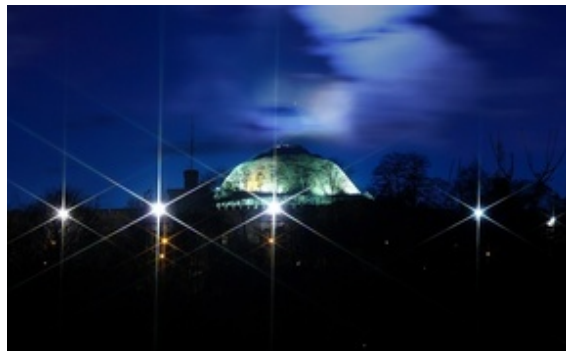
50°02'17"N 19°57'30"E | na mapie:B

Kraków Kopiec Kościuszki

Kopiec Tadeusza Kościuszki został usypany w latach 1820-1823. Zawiera w sobie ziemię z pól bitewnych pod Raclawicami, Szczekocinami i Maciejowicami. Kopiec znajduje się na Wzgórzu błogosławionej Bronisławy (326 m n.p.m.) i ma 34 m wysokości. Na jego wierzchołku w 1860 r. umieszczono głaz z napisem "Kościuszcze". Z kopca roztacza się wspaniały widok na Kraków.

50°03'18"N 19°53'36"E | na mapie:C

Kraków Kopiec Piłsudskiego

Kopiec Józefa Piłsudskiego usypany na szczycie Sowińca w Lesie Wolskim to najmłodszy i zarazem największy z krakowskich kopców. Kopiec rozpoczęto sypać 6 sierpnia 1934r., a skończono 9 lipca 1937r. Złożono w nim ziemię

ze wszystkich miejsc bitewnych, gdzie walczyli Polacy w czasie I Wojny Światowej. W 1981r. w ramach odnowy kopca złożono u jego podnóża ziemię z poboju II Wojny Światowej. Po śmierci marszałka Józefa Piłsudskiego kopiec nazwano jego imieniem.

50°03'36"N 19°50'50"E | na mapie:D

Kraków

Cztery bramy wtajemniczenia

Siedziba Wyższego Seminarium Duchownego Polskiej Prowincji Zmartwychwstańców (ul. ks. Stefana Pawlickiego 1) to rzadko spotykany i kontrowersyjny przykład wykorzystania architektonicznych założeń postmodernizmu w budynkach przeznaczonych dla instytucji katolickich. Zespół klasztorny, zaprojektowany przez D. Kozłowskiego i W. Stefańskiego, wzniesiony w latach 1985-1996, jest obecnie wymieniany jako jedno z największych dokonań polskiej architektury powojennej. Umożliwiła to wyjątkowość samego zakonu zmartwychwstańców, który tworzą ludzie niezwykle otwarci i potrafiący mówić o Bogu współczesnym językiem.

Teren seminarium stanowi bardzo symboliczną przestrzeń. Architektura została całkowicie podporządkowana przesłaniu religijnemu. Zespół budynków leży na osi, która wiedzie z Rynku Głównego symbolizującego Cywilizację do Skałek Twardowskiego uosabiających Naturę. Oś odzwierciedla życie człowieka, czyli drogę do Boga. Aby dotrzeć do centralnego punktu w kompleksie - Kolumny Zmartwychwstania, trzeba pokonać cztery bramy. Pierwsza z nich, tuż za furtą klasztorną, to Brama Inicjacji, przez którą wchodzi się na Dziedziniec Pragnień. Jeżeli nie pójdzie się prosto do Bramy Nadziei, można tu zabłądzić w licznych alejkach - ślepych uliczkach pragnień mamiących człowieka w jego życiu. Za Bramą Nadziei, po obu stronach, stoją dwie fałszywe świątynie. One także są złym tropem. Jeśli jednak skierujemy się prosto, przejdziemy przez Bramę Wiedzy prowadzącą bezpośrednio do budynków seminaryjnych, gdzie uczą się i żyją klerycy. Dalej, za Bramą Wiary otwiera się przed nami dziedziniec z krzyżem - cel ziemskiej wędrówki. Krzyż jest niezwykle

oryginalny, gdyż jest to tylko murowana kolumna. Jego ramiona wyznacza linia horyzontu. Ta część seminarium nie została jeszcze ukończona.

Cały zespół architektoniczny, w skład którego wchodzi również budynki Instytutu Teologiczno-Filozoficznego, archiwum, biblioteki oraz zarządu prowincji zakonu, to skomplikowany układ ścieżek i tajnych schodów stylizowanych na średniowieczne betonowe mury, które nagle wyrastają nie wiadomo skąd i zagrażają dalszą drogę. Łatwo się tu zgubić, ale księża zmartwychwstańcy zawsze chętnie pomagają odnaleźć właściwą ścieżkę w tym symbolicznym labiryncie życia.

50°02'35"N 19°55'07"E | na mapie:E

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): smokwawelski, , , naturefan, Gorthawer

Trasa dodana przez: joanna33

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
niedziela 25 sierpnia 2024 07:08:19